Gran

Per EloiA el dl., 10/09/2007 - 09:00

Els Pets

-

Sol

Lletra original

Si després de sortir de nitet promets que has de suprimirles ressaquesi redescobrir el Vichy;si cada visita al mirallsols serveix per agafar unaenrabiadao treure't un pèl blanc;si ja quasi no recordes l'ansietatd'esperar aquella trucada d'amagati et preguntes què ha passat,serà que t'has fet gran.Si dediques més de la meitatdel que parles per recordarvelles glòrieso quan vas fer el soldat;si a l'estant damunt el sofàveus com es van amuntegantels projectesque mai es compliran;si de cul de mal seient ara has passata ser el màxim exponent d'un casolài et preguntes què ha passat,serà que t'has fet gran.

Lletra traduïda

... però petit.

"S'havia de dir 'Serà que t'has fet gran', però resulta que ja tenim una cançó que es diu 'S'ha fet gran' i una altra titulada 'Massa jove per fer-me gran'. És una autoparòdia, un autoretrat irònic de la persona que comença a tenir tics i símptomes que es fa gran: explica batalletes, parla de la mili, té ressaques terribles... Musicalment volíem agafar les cançons de la primera època de Bob Dylan, de quan va començar a electrificar-se" (Gavaldà) T'ha pillat el toro. En un cop d'ulls has passat de cul de mal seient a ser el màxim exponent d'un casolà. Et fas gran físicament però... t'has fet "gran" per dins?, amb altres paraules: ets un "gran" tipus? poden dir de tu "¡qué grande eres!"?. Has viscut la vida o, senzillament, has deixat que la vida et visqués? Que no et pilli el toro!. Encara hi ets a temps, encara pots contribuir al drama puixant de la vida amb un vers. Encara pots néixer D9.

AI JO, AI VIDA!

*Ai Jo, ai Vida, us repeteixo sempre la mateixa pregunta, sobre les successions inacabables d'homes deslleials, sobre les ciutats plenes d'homes mesquins, sobre jo mateix, que m'acuso sempre (qui és més ximple que jo, qui és més mesquí?), sobre els ulls que debades imploren la llum, sobre els objectes roïns, sobre la lluita sempre renovada, sobre el profit minso de tot plegat, sobre les multituds tossudes i sòrdides que m'envolten, sobre els anys buits i inutils dels altres, d'aquells de qui soc indestriable... jo us repeteixo trist una pregunta: Que hi ha de bo en tot això, ai Jo, ai Vida?****Resposta: Que tu ets aquí, que la vida i la identitat existeixen, que el drama puixant de la vida continua, i que tu hi pots contribuir amb un poema.***Walt WithmanAntologia del Club dels poetes morts"*Editorial: Íxia llibres*